

kerk
in actie

Samen met uw kerk in actie
voor Oeganda

Protestantse
Kerk

In de Oegandese hoofdstad Kampala leven duizenden kinderen op straat. Ze bedelen, hebben amper te eten en krijgen dagelijks te maken met geweld. Vijf partners van Kerk in Actie hebben de handen in één geslagen en werken samen met de kinderen aan een betere toekomst. Ze zoeken contact met hun familie, helpen kinderen aan een dak boven hun hoofd en begeleiden kinderen naar school. Want onderwijs kan de vicieuze cirkel van armoede doorbreken en het kind stabiliteit en toekomst bieden.

Vluchten naar de stad voor een beter leven

Ruim 10.000 kinderen uit de Noord-Oegandese regio Karamoja leven naar schatting op straat in Kampala, 500 kilometer van hun geboorteregio. De kinderen ontvluchtten de bloedige burgeroorlog, de droogte en armoede samen met ouders, broers of zussen of helemaal alleen. Ze hoopten op een beter leven in de stad. Maar de realiteit is dat ze vaak op straat belanden en soms zelfs het contact met hun familie kwijt raken. Kleine kinderen worden door hun ouders de straat op gestuurd om te bedelen. Meisjes werken vaak als huishoudelijke hulp in ruil voor eten, kleding, onderdak en medische zorg en lopen hiermee het risico op seksuele uitbuiting. Veel kinderen hebben dagelijks te maken met geweld. De bewoners van de Oegandese hoofdstad ergeren zich aan de kinderen en de politie pakt hen vaak keihard aan. Het stadsbestuur van Kampala wil geen bedelende kinderen op straat en stuurt ze met harde hand terug naar Karamoja. Maar velen komen daarna weer terug naar de straten van Kampala.

Complexe problemen, maar goede kansen op een betere toekomst

Inmiddels zijn de tijden veranderd in het noorden van Oeganda. Er is nog altijd spanning tussen diverse bevolkingsgroepen, maar de kansen op een nieuw leven bij terugkomst zijn nu veel groter. De bewoners van Karamoja zijn van oudsher vooral veehouders, maar de laatste jaren wordt er steeds meer landbouw opgezet in het gebied. Er zijn nieuwe mogelijkheden voor mensen die terugkeren vanuit Kampala. Ze kunnen een nieuw leven beginnen in een vertrouwde omgeving.

De vijf partners van Kerk in Actie zetten zich hard in om de straatkinderen en hun gezinnen te helpen deze kansen te grijpen. De problemen in de Karamoja zijn ingewikkeld. Het vereist veel visie, samenwerking en geduld om een betere toekomst te bieden. Door intensief samen te werken en de hulp en zorg goed op elkaar aan te laten sluiten, lukt het de organisaties om deze kinderen samen met hun familie een nieuwe toekomst op te laten bouwen.

**“Mijn vader en moeder zijn overleden.
Ik wil later graag dokter worden.
Dan ga ik terug naar Karamoja waar ik
vandaan kom, om daar een ziekenhuis
te bouwen zodat er minder mensen
dood gaan in Karamoja.”**

Filbert (14 jaar),
die nu in een opvanghuis in Kampala woont

Opvang voor straatkinderen of opnieuw 'thuiskomen' in Karamoja

Kerk in Actie werkt samen met verschillende Oegandese partnerorganisaties om de kinderen op straat passend en goed te helpen. Een team van bevlogen sociaal werkers (gecoördineerd door partnerorganisatie ANPPCAN) maakt contact met kinderen die ze op staat tegenkomen: kinderen die rondzwerven, bedelen of proberen iets te verkopen. De sociaal werkers komen zowel uit Kampala als uit Karamoja, waardoor ze de taal spreken van de families die zijn gevlucht. Ze gaan, als dat nodig is, op zoek naar familie in Kampala. Wil het kind en eventueel zijn familie in Kampala blijven of terug naar Karamoja waar het nu beter is? Als ze in Kampala willen blijven, kijken de sociaal werkers samen met hen welke hulp nodig is.

Willen ze de kans grijpen op een nieuw bestaan? Dan gaan de kinderen, eventueel met hun families, samen met de werkers aan de slag met de voorbereidingen. Ze krijgen de gelegenheid om tijdelijk in een van de opvanglocaties in Kampala te wonen via twee organisaties (Kayda en Dwelling Places). Hier worden de volwassenen en kinderen voorbereid op de reis en het nieuwe leven. Ze kunnen even tot rust komen en krijgen behalve onderdak goede voeding en basisgezondheidszorg. Kinderen kunnen bovendien naar school en zich oriënteren op het werk dat ze later willen doen. Tegelijk wordt er gezocht naar familieleden die nog in Noord-Oeganda wonen. Zijn zij bereid om hun vertrokken familieleden weer te verwelkomen in Karamoja en is er woonruimte?

Twee keer per jaar reist een groep van twintig mensen terug naar Karamoja. Als ze in het noorden zijn, worden ze opgevangen door twee andere organisaties (C&D en KCV). Deze organisaties

werken aan de ontwikkeling van Karamoja en aan de opvang van kwetsbare kinderen in deze regio. Sociaal werkers begeleiden de verhuizing naar 'huis' en assisteren bij het verkrijgen van landbouwgrond, zodat de families weer geld kunnen verdienen. Dan begint het 'gewone leven' dankzij een startkit met zaden en landbouwgereedschap voor de volwassenen. Kinderen kunnen eindelijk weer naar school.

Het resultaat van deze manier van werken? Vrijwel alle kinderen en hun families geven aan dat zij nu in Karamoja willen blijven. En hoewel het samenwerkingsverband nog maar kort loopt, blijkt nu al dat dit één van de belangrijkste elementen van het programma is: een kind dat op school zit en het daar naar zijn zin heeft, wil helemaal niet terug naar de straten van Kampala.

Het verhaal van moeder Alice Nachap en haar kinderen

Met geen mogelijkheid konden ze de kost verdienen in Karamoja, en daarom besloot Alice Nachap (35) met haar drie kinderen naar Kampala te vertrekken voor een beter leven. Maar in Kampala was ze genoodzaakt haar kinderen op straat te laten bedelen, zodat ze zich de dagelijkse maaltijden en medische zorg toch kon veroorloven. Daar troffen sociaal werkers twee van haar kinderen: Esther (9) en Ilee (7). De sociaal werkers ontdekten dat hun moeder ziek was en heel graag terug wilde naar haar familie in Karamoja. Na een intensieve voorbereiding, reisde Alice samen met haar kinderen terug. Ze kreeg de noodzakelijke spullen om haar huis in te richten en voedsel te verbouwen. Haar kinderen konden terug naar school. Alice wordt langdurig ondersteund om haar leven in Karamoja weer op te bouwen.

Het verhaal van Filbert en Emai

De moeder van Filbert (14) en zijn Emai (11) besloot naar Kampala te trekken voor een beter leven toen haar man overleed. Ze kwamen in Katwe terecht, een van de grootste sloppenwijken in Kampala. Moeder leed aan tuberculose. "Ik probeerde door te bedelen voor eten te zorgen", vertelt Filbert, die zich verantwoordelijk voelde voor het hele gezin, "maar mijn moeder werd alleen maar zieker." Terwijl hij het vertelt komen de tranen. "Mijn moeder hield van mij en nu is ze er niet meer." Filbert en Emai kwamen bij Dwelling Places wonen toen hun moeder niet meer voor hen kon zorgen. Dwelling Places betaalt hun schoolgeld. Als ze vakantie hebben, zijn ze bij hun 20-jarige zus Jessica die met haar gezin in een huurhuis woont. Maar in Karamoja voelen ze zich pas echt thuis. Soms gaan ze terug om hun familie op te zoeken en slapen ze bij hun oma.

Ondanks hun pittige verleden durven broer en zus wel te dromen over hun toekomst en zijn ze allebei erg gedreven. Zo houdt Emai van natuurkunde en Filbert van rekenen. Dat laatste kun je wel zien, want zijn handen staan vol berekeningen. Hij helpt zijn zusje vaak met haar huiswerk. Hij legt haar sommen uit en moedigt haar aan hard te studeren. Met resultaat, want Emai is een van de besten van haar klas. Ze willen allebei graag dokter worden. Filbert is van plan om, zodra hij dokter is, terug te gaan naar Karamoja om daar een ziekenhuis te bouwen. Daar wil hij mensen zoals zijn vader en moeder beter maken, zodat er minder mensen in Karamoja dood gaan.

Het verhaal van John

John (14) was nog maar 7 jaar toen hij Karamoja ontvluchtte voor een beter leven in Kampala. Al snel bleek dat bedelen lang niet genoeg geld

opleverde voor eten. Hij raakte in de criminaliteit en werd blootgesteld aan seksuele uitbuiting. Een sociaal werker in Kampala legde contact met hem op straat en samen gingen ze aan de slag voor een beter leven, terug in Karamoja. Zijn ouders bleken arm en al oud. Ze waren overweldigd door blijdschap, toen ze hoorden dat hun zoon zou terugkomen. Zeven jaar lang wisten ze niet hoe het met hem ging, en ze kenden de verhalen van de straatkinderen in de hoofdstad inmiddels wel.

Draag bij aan een nieuw leven voor de straatkinderen in Kampala

- Contact leggen in Kampala en overleg met familie kost 130 euro per kind.
- Opvang in Kampala en voorbereiding op terugkeer naar Karamoja kost 225 euro per kind.
- Het opsporen van familie in Karamoja en voorbereiding op de terugkomst kost 40 euro per kind.
- Een begeleide reis van Kampala naar Karamoja kost 80 euro per gezin.
- Eerste hulp bij opbouw van nieuw leven in Karamoja (voedsel en start van eigen landbouw activiteiten) kost 330 euro per gezin.
- Juridische hulp voor slachtoffers van geweld kost 200 euro per slachtoffer.

Namens de kinderen en hun families willen we u hartelijk bedanken voor uw ondersteuning van dit werk!

Wilt u op de hoogte blijven? Abonneer u op de digitale nieuwsbrief Kinderen in de knel via:
www.kerkinactie.nl/themajaar